

Helsingforsavtalen

Samarbeidsavtale mellom
Danmark, Finland, Island,
Norge og Sverige

Helsingforsavtalen

Samarbeidsavtale mellom Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige

ANP 2018:722

ISBN 978-92-893-5818-7 (PDF)

<http://dx.doi.org/10.6027/ANP2018:722>

I den svenske versjonen av Helsingforsavtalen (2018:717)
er alle språkversjonene samlet.

© Nordisk ministerråd og Nordisk råd 2018

Det nordiske samarbeidet

Det nordiske samarbeidet er en av verdens mest omfattende regionale samarbeidsformer. Samarbeidet omfatter Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige samt Færøyene, Grønland og Åland.

Det nordiske samarbeidet er både politisk, økonomisk og kulturelt forankret, og er en viktig med-spiller i det europeiske og internasjonale samarbeidet. Det nordiske fellesskapet arbeider for et sterkt Norden i et sterkt Europa.

Det nordiske samarbeidet ønsker å styrke nordiske og regionale interesser og verdier i en global omverden. Felles verdier landene imellom bidrar til å styrke Nordens posisjon som en av verdens mest innovative og konkurransekräftige regioner.

Nordisk ministerråd

Nordens Hus

Ved Stranden 18

DK-1061 København K

www.norden.org

Last ned og bestill nordiske publikasjoner: www.norden.org/nordpub

FOTO: NORDEN.ORG, MAGNUS FRÖDERBERG

Helsingforsavtalen

Samarbeidsavtale mellom Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige (Helsingforsavtalen).

Avtalen ble undertegnet den 23. mars 1962 og trådte i kraft den 1. juli samme år. Den opprinnelige tekst er revidert ved avtaler som ble undertegnet den 13. februar 1971, den 11. mars 1974, den 15. juni 1983, den 6. mai 1985, den 21. august 1991, den 18. mars 1993 og den 29. september 1995. Den sistnevnte endringsavtale trådte i kraft den 2. januar 1996.

Preambel til overenskomsten 23. mars 1962

Danmarks, Finnlands, Islands, Norges og Sveriges regjeringer

som ønsker å fremme ytterligere det nære fellesskap som råder mellom de nordiske folk med hensyn til kultur og når det gjelder retts- og samfunnsoppfatning, og ytterligere utvikle samarbeidet mellom de nordiske land;

som ønsker å gjennomføre ensartede bestemmelser i de nordiske land i så mange henseende som mulig;

som på alle områder hvor det finnes forutsetninger for det, vil søke å oppnå en hensiktsmessig arbeidsdeling mellom landene;

som vil fortsette det for landene betydningsfulle samarbeid innen Nordisk Råd og andre samarbeidsorganer;

er blitt enige om følgende bestemmelser:

Preambel til overenskomsten 13. februar 1971

Danmarks, Finnlands, Islands, Norges og Sveriges regjeringer,

som vil styrke og ytterligere utbygge det institusjonelle grunnlag for samarbeidet mellom de nordiske land,

som finner det formålstjenlig med dette for øye å endre samarbeidsavtalen av 23. mars 1962 mellom de nordiske land,

som derfor har besluttet å ta med i samarbeidsavtalen de grunnleggende bestemmelser om Nordisk Råd,

som videre har besluttet å ta med i samarbeidsavtalen bestemmelser om et nordisk ministerråd med myndighet for hele det nordiske samarbeidsfelt,

er blitt enige om følgende:

Preambel til overenskomsten 11. mars 1974

Danmarks, Finnlands, Islands, Norges og Sveriges regjeringer,

som gjennom avtalen av 13. februar 1971 endret samarbeidsavtalen mellom de nordiske land av 23. mars 1962,

som finner det formålstjenlig å gjøre visse ytterligere endringer i og tillegg til avtalen, er blitt enige om følgende:

Preambel til overenskomsten 15. juni 1983

Danmarks, Finnlands, Islands, Norges og Sveriges regjeringer,

som ved avtaler av 13. februar 1971 og 11. mars 1974 har endret samarbeidsavtalen av 23. mars 1962 mellom de nordiske land,

som finner det formålstjenlig å foreta visse endringer i avtalen for å gi Færøylene og Åland en utvidet representasjon i Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd samt for å gi Grønland samme representasjon i disse organer,

er blitt enige om følgende:

Preambel til overenskomsten

6. mai 1985

Danmarks, Finlands, Islands, Norges og Sveriges regjeringer,
som gjennom overenskomster av 13. februar 1971, 11. mars 1974 og 15. juni 1983 har endret samarbeidsavtalen av 23. mars 1962 mellom de nordiske land og
som ønsker å effektivisere det nordiske samarbeids arbeidsformer,
er blitt enige om følgende:

Preambel til overenskomsten

21. august 1991

Danmarks, Finlands, Islands, Norges og Sveriges regjeringer,
som ved overenskomster av 13. februar 1971, 11. mars 1974, 15. juni 1983 og 6. mai 1985 har endret samarbeidsavtalen av 23. mars 1962 mellom de nordiske land, og
som finner det formålstjenlig med visse endringer av Nordisk Råds organisasjon og arbeidsformer,
er blitt enige om følgende:

Preambel til overenskomsten

18. mars 1993

Danmarks, Finlands, Islands, Norges og Sveriges regjeringer,
som ved overenskomster av 13. februar 1971, 11. mars 1974, 15. juni 1983, 6. mai 1985 og 21. august 1991 har endret samarbeidsoverenskomsten av 23. mars 1962 mellom de nordiske land, og
som ønsker å fornye og utvikle det nordiske samarbeidet i lys av de nordiske lands utvidede deltakelse i europeisk samarbeid,
er blitt enige om følgende:

Preambel til overenskomsten

29. september 1995

Danmarks, Finlands, Islands, Norges og Sveriges regjeringer,
som ved overenskomster av 13. februar 1971, 11. mars 1974, 15. juni 1983, 6. mai

1985, 21. august 1991 og 18. mars 1993 har endret samarbeidsoverenskomsten av 23. mars 1962 mellom de nordiske land, og
som ønsker å fornye og utvikle det nordiske samarbeidet ytterligere i lys av de nordiske lands utvidede deltakelse i europeisk samarbeid,
er blitt enige om følgende:

Innledende bestemmelse

Artikkel 1 (1,8)

Avtalepartene skal søke å bevare og ytterligere utvikle samarbeidet mellom landene på det rettslige, kulturelle, sosiale og økonomiske området, og når det gjelder samferdsel og miljøvern.

Avtalepartene bør rådføre seg med hverandre i spørsmål av felles interesse som behandles i europeiske og andre internasjonale organisasjoner og konferanser.

Rettslig samarbeid

Artikkel 2 (9)

Ved utformingen av lover og andre rettsregler i de nordiske land skal statsborgere i de øvrige nordiske land behandles likt med landets egne statsborgere. Dette gjelder innenfor samarbeidsoverenskomstens virkeområde.

Det kan likevel gjøres unntak fra første avsnitt dersom krav til statsborgerskap er grunnlovsfestet, nødvendig på grunn av andre internasjonale forpliktelser eller det ellers av særlige grunner anses som nødvendig.

Artikkel 3

Avtalepartene skal søke å lette adgangen for statsborgere i et nordisk land til å oppnå statsborgerskap i et annet nordisk land.

Artikkel 4

Avtalepartene skal fortsette lovsamarbeidet i den hensikt å oppnå størst mulig overensstemmelse på privatrettens område.

Artikkel 5

Avtalepartene bør søke å oppnå ensartede bestemmelser om forbrytelser og deres rettslige følger.

Forbrytelser begått i et nordisk land bør i størst mulig utstrekning kunne etterforskes og være gjenstand for rettergang og pådømmelse også i et annet nordisk land.

Artikkel 6

Avtalepartene skal søke å oppnå innbyrdes samordning av annen lovgivning enn den som her er nevnt på områder der det synes hensiktsmessig.

Artikkel 7

Hver avtalepart bør søke å få gjennomført bestemmelser som medfører at beslutning av domstol eller annen myndighet i et annet nordisk land kan iverksettes også innen partens område.

Kulturelt samarbeid

Artikkel 8 (2)

Undervisningen og utdannelsen i skolene i de nordiske land skal i passende omfang omfatte undervisning om språk, kultur og alminnelige samfunnsforhold i de øvrige nordiske land, herunder Færøyene, Grønland og Åland.

Artikkel 9

Hver avtalepart bør opprettholde og utvide mulighetene for studerende hjemmehørende i et annet nordisk land til å studere og avlegge eksamen ved dens læresteder. I størst mulig utstrekning bør deleksamen avlagt i et nordisk land kunne anerkjennes og medregnes ved slutteksamen i et annet nordisk land.

Økonomisk støtte fra hjemlandet bør kunne ytes uten hensyn til i hvilket land studiene finner sted.

Artikkel 10

Avtalepartene bør samordne slik offentlig anordnet utdanning som tar sikte på å gi rett til særskilt yrkesutøvelse.

Denne utdanning bør så vidt mulig gi samme rett til yrkesutøvelse i alle nordiske land. Det kan likevel stilles krav om slik tilleggsideutdanning som nasjonale forhold måtte tilsi.

Artikkel 11

På de områder der det er hensiktsmessig bør utbyggingen av læresteder samordnes gjennom stadig samarbeid om utbyggingsplanene og deres gjennomføring.

Artikkel 12

Samarbeid på forskningens område bør være ordnet slik at tilgjengelige bevilgninger og andre ressurser samordnes og utnyttes best mulig, bl.a. ved at det opprettes felles institusjoner.

Artikkel 13

For å støtte og styrke den kulturelle utviklingen skal de kontreherende parter fremme det frie nordiske folkeopplysningsarbeidet og utvekslingen innenfor litteratur, kunst, musikk, teater, film og de øvrige kulturområder, hvorunder blandt annet de muligheter radio og televisjon byr på bør utnyttes.

Sosialt samarbeid

Artikkel 14

Avtalepartene skal søke å bevare og ytterligere utvikle det fellesnordiske arbeidsmarkedet etter de retningslinjer som er trukket opp i tidligere avtaler. Arbeidsformidling og yrkesveiledning skal samordnes. Det skal være fri utveksling av praktikanter.

Ensartet utforming av nasjonale regler om arbeidervern og lignende spørsmål skal søkes oppnådd.

Artikkel 15

Avtalepartene skal arbeide for at en statsborger i et nordisk land under opphold i et annet nordisk land i størst mulig utstrekning skal nyte godt av de sosiale goder som ytes i oppholdslandet til dets egne statsborgere.

Artikkel 16

Avtalepartene skal ytterligere utvikle samarbeidet innen helsevesenet, sykepleien, alkoholistbehandlingen og når det gjelder barne- og ungdomsvern.

Artikkel 17

Hver avtalepart skal arbeide for at medisinsk, teknisk eller annen lignende sikkerhetskontroll blir utført på en slik måte at attest eller bevitnelse om kontrollen kan godtas i de øvrige nordiske land.

Økonomisk samarbeid

Artikkel 18

For å fremme det nordiske økonomiske samarbeid på forskjellige områder skal avtalepartene rådføre seg med hverandre om den økonomiske politikk. Herunder bør oppmerksomheten rettes mot mulighetene for å samordne tiltak som treffes med sikte på konjunkturutjevning.

Artikkel 19

Avtalepartene har til hensikt så langt det er mulig å fremme et produksjons- og investerings-samarbeid mellom sine land og herunder søke å legge forholdene til rette for direkte samarbeid mellom foretagender i to eller flere av de nordiske land. Avtalepartene bør som ledd i et videre internasjonalt samarbeid søke å oppnå en hensiktsmessig arbeidsdeling mellom landene når det gjelder produksjon og investeringer.

Artikkel 20

Avtalepartene skal arbeide for størst mulig

frihet for kapitalbevegelser mellom de nordiske land. Når det gjelder andre betalings- og valutaspørsmål av felles interesse bør det søkes oppnådd felles løsninger.

Artikkel 21

Avtalepartene skal søke å befeste det samarbeid som tidligere er innledet for å fjerne hindringer for handelen mellom de nordiske landene, og så langt som mulig ytterligere styrke og utvikle dette samarbeid.

Artikkel 22

Avtalepartene skal i internasjonale handelspolitiske spørsmål såvel hver for seg som i fellesskap søke å fremme nordiske interesser, og rådføre seg med hverandre i dette øyemed.

Artikkel 23

Avtalepartene skal arbeide for en samordning av de tolltekniske og tolladministrative bestemmelser og for slike tollmessige forenklinger som kan lette samferdselen mellom landene.

Artikkel 24

Bestemmelsene vedrørende den nordiske grensehandel skal utformes på en slik måte at befolkningen i grensetraktene påføres minst mulig ulemper.

Artikkel 25

Når det foreligger behov og forutsetninger for felles økonomisk utbygging av områder innen to eller flere avtaleparter territorier som grenser opp til hverandre, skal disse parter i fellesskap søke å fremme en slik utbygging.

Samarbeid på samferdselens område

Artikkel 26

Avtalepartene skal arbeide for å befeste det samarbeid som tidligere er innledet på samferdselens område, og søke å utvikle dette samarbeidet for å lette forbindelsene og vare-

byttet mellom landene og oppnå hensiktsmessige løsninger på de problemer som måtte forekomme på dette område.

Artikkel 27

Bygging av samferdselsforbindelser som berører to eller flere avtaleparters område skal skje i samråd mellom de berørte parter.

Artikkel 28

Avtalepartene skal søke å bevare og utvikle ytterligere det samarbeid som har ført til at deres territorier utgjør ett passkontrollområde. Kontrollen av reisende som passerer grense mellom nordiske land skal også ellers forenkles og samordnes.

Artikkel 29

Avtalepartene skal samordne arbeidet for økt trafiksikkerhet.

Samarbeid på miljøvernområdet (3)

Artikkel 30 (3)

Avtalepartene skal i sin nasjonale lovgivning og ved anvendelsen av denne i størst mulig utstrekning likestille de øvrige avtalepartenes miljøverninteresser med sitt eget lands.

Artikkel 31 (3)

Avtalepartene skal søke å harmonisere sine miljøvernregler i den hensikt å oppnå den størst mulige overensstemmelse når det gjelder normer og retningslinjer for utslipp av forurensninger, anvendelse av miljøgifter og andre forstyrrelser av miljøet.

Artikkel 32 (3)

Avtalepartene skal tilstrebe samordning når det gjelder å reservere naturvern- og friluftsområder samt når det gjelder fredning og andre forholdsregler for vern av planter og dyr.

Annet samarbeid

Artikkel 33 (8)

Avtalepartenes deltakelse i europeisk og annet internasjonalt samarbeid gir gode muligheter for samarbeid til fordel for nordiske statsborgere og foretak. Regjeringene har i denne sammenheng et spesielt ansvar for å ivareta felles interesser og synspunkter.

Artikkel 34

Tjenestemann som tilhører en avtaleparts utenriktjeneste og tjenestegjør utenfor de nordiske land, skal, i den utstrekning det er forenlig med hans tjenesteplikter og ikke møter hindringer fra det lands side hvor han tjenestegjør, også bistå statsborgere fra et annet nordisk land når dette ikke har noen representasjon på vedkommende sted.

Artikkel 35

Avtalepartene bør, når det finnes mulig og hensiktsmessig, samordne sin virksomhet for bistand til og samarbeid med utviklingslandene.

Artikkel 36

Tiltak for å spre økt kjennskap til de nordiske land og det nordiske samarbeidet bør foregå i nært samarbeid mellom avtalepartene og deres organer for informasjon til utlandet. Der det finnes hensiktsmessig, kan felles oppreden komme på tale.

Artikkel 37

Avtalepartene skal arbeide for at forskjellige områder av den offentlige statistikk samordnes.

Særlige avtaler (3)

Artikkel 38 (3)

Nærmere regler om samarbeidet innenfor de her angitte områder skal kunne fastsettes i særlige avtaler.

Formene for nordisk samarbeid

Artikkel 39 (4)

For å gjennomføre og videreutvikle det nordiske samarbeid etter denne og andre avtaler bør de nordiske land stadig samrå seg med hverandre, og treffe de samordningstiltak som det er behov for.

Artikkel 40 (4,8)

Samarbeidet finner sted i Nordisk Råd, i Nordisk Ministerråd, i statsministrenes, utenriksministrenes og i andre ministres møter, i særlige samarbeidsorganer og mellom landenes fagmyndigheter.

Artikkel 41

En bestemmelse som er et resultat av samarbeid mellom to eller flere avtaleparter må ikke endres av en part med mindre de øvrige parter underrettes om det. Underretning er ikke nødvendig i tilfelle hvor det haster og når det gjelder bestemmelser av mindre betydning.

Artikkel 42

Myndighetene i de nordiske land skal kunne korrespondere direkte med hverandre i slike saker som ikke etter sin natur eller av andre grunner bør behandles gjennom utenriks-tjenesten.

Artikkel 43 (3)

I det nordiske samarbeidet bør det foreligge den størst mulige offentlighet.

Nordisk Råd (5)

Artikkel 44 (5,2)

I Nordisk Råd samarbeider de nordiske land samt Færøyenes, Grønlands og Ålands folkevalgte forsamlinger, landenes regjeringer samt Færøyenes og Grønlands landsstyret og Ålands landskapsstyrelse. Rådet kan ta initiativ og gi råd i spørsmål som angår sam-

arbeid mellom alle eller noen av disse land og Færøyene, Grønland og Åland, og har for øvrig de oppgaver som fremgår av denne og andre avtaler.

Artikkel 45 (5)

Rådet kan vedta rekommandasjoner og rette andre henvendelser eller avgi uttalelser til en eller flere av de nordiske lands regjeringer eller til ministerrådet.

Artikkel 46 (5)

Rådet bør, ut over hva som særlig er avtalt, gis anledning til å uttale seg om nordiske samarbeidsspørsmål av større betydning når dette ikke er umulig på grunn av tidsnød.

Artikkel 47 (5,2,8)

Rådet består av 87 valgte medlemmer, regjeringsrepresentanter og representanter for Færøyenes og Grønlands landsstyret og Ålands landskapsstyrelse.

Av medlemmene velger Danmarks folketing 16, Finlands riksdag 18, Islands alting 7 og Norges storting og Sveriges riksdag hver 20, samt Færøyenes lagting, Grønlands landsting og Ålands lagting hver 2. Videre velger hver forsamling et tilsvarende antall suppleanter.

Valg av medlemmer og suppleanter foretas årlig og gjelder for tiden inntil neste valg. Ved valgene skal forskjellige politiske meningsretninger gis representasjon i Rådet.

Bare medlemmer av den forsamling som har foretatt valget kan være valgt medlem eller suppleant i Rådet.

Regjeringene, landsstyrene og landskapsstyrelsen utpeker blant sine medlemmer det antall representanter som de ønsker.

Artikkel 48 (5,2,8,9)

Danmarks rikes delegasjon består av de medlemmer som er valgt av folketinget og de representanter som er utpekt av regjeringen samt av Færøyenes og Grønlands delegasjo-

ner som nevnt i annet avsnitt. Finlands delegasjon består av medlemmer som er valgt av riksdagen og de representanter som er utpekt av regjeringen samt av Ålands delegasjon nevnt i annet avsnitt. Delegasjonen for hvert av de øvrige land består av de medlemmer som er valgt av den folkevalgte forsamling og de representanter som er utpekt av regjeringen.

Færøyenes delegasjon består av de medlemmer som er valgt av lagtinget og de representanter som er utpekt av landsstyret. Grønlands delegasjon består av de medlemmer som er valgt av landstinget og de representanter som er utpekt av landsstyret. Ålands delegasjon består av de medlemmer som er valgt av lagtinget og de representanter som er utpekt av landskapsstyrelsen.

Med «delegasjon» forstås i artikkel 58, annet avsnitt, landets delegasjon.

Artikkel 49 (5,2)

Regjeringenes samt landsstyrenes og landskapsstyrelsens representanter har ikke stemmerett i rådet.

I spørsmål som angår anvendelsen av avtaler mellom enkelte land, har bare medlemmer fra disse land stemmerett.

Artikkel 50 (5)

Rådets organer er plenarforsamlingen, presidiet og utvalgene.

Artikkel 51 (5,7,9)

Plenarforsamlingen består av alle medlemmer i Rådet.

Plenarforsamlingen avholder ordinær sesjon minst en gang i året. Ekstraordinær sesjon eller temasesjon holdes når presidiet beslutter det, eller når minst to regjeringer eller minst femogtyve valgte medlemmer henstiller om det.

Rådets forføyninger utøves av plenarforsamlingen, hvis ikke noe annet er særlig foreskrevet.

Plenarforsamlingens forhandlinger er offentlige, med mindre plenarforsamlingen bestemmer noe annet.

Artikkel 52 (5,6,7,9)

Plenarforsamlingen utpeker for et kalenderår ved årlig ordinær sesjon et presidium bestående av en president og det antall andre medlemmer som angis i forretningsorden for Nordisk Råd.

Ulike politiske meningsretninger skal være representert i presidiet. Hvert land skal være representert i presidiet.

Medlemmer av presidiet skal være valgte medlemmer av Rådet.

Presidiet ivaretar Rådets løpende forretninger og opptrer for øvrig på Rådets vegne i den utstrekning som fremgår av denne overenskomst og Rådets forretningsorden.

Presidentskapet i Rådet roterer mellom de nordiske land på den måte som fremgår av forretningsorden for Nordisk Råd.

Artikkel 53 (5,9)

Plenarforsamlingen bestemmer utvalgenes antall og forretningsområde. Utvalgenes oppgave er å forberede behandlingen av sakene i Rådet.

Artikkel 54 (5,6,7,9)

Rådet bistås i sin virksomhet av et presidie-sekretariat.

Artikkel 55 (5,2,7,9)

Regjeringene, Færøyenes landsstyre, Grønlands landsstyre, Ålands landskapsstyrelse, Ministerrådet, Rådets presidium og utvalg samt medlemmene har rett til å fremsette forslag for Rådet.

Artikkel 56 (5,7)

Rekommandasjoner vedtas av plenarforsamlingen på grunnlag av at det er fremsatt forslag om det.

Presidiet kan foreta annen fremstilling

på grunnlag av at det er fremsatt forslag om det.

Uttalelser avgis av plenarforsamlingen. Når presidiet foretar en henvendelse (fremstilling), avgis uttalelsen av presidiet.

Presidiet skal anmelde til plenarforsamlingen de beslutninger som er truffet i henhold til andre eller tredje avsnitt.

Artikkel 57 (5,7)

Et valgt medlem kan stille spørsmål til en regjering eller til Ministerrådet i anledning av en beretning eller meddelelse som er avgitt til Rådet, eller for øvrig om emner som angår det nordiske samarbeidet.

Artikkel 58 (5,2,7)

Hver delegasjon svarer for utgiftene til sin deltagelse i Rådet.

Presidiet beslutter for hvert budsjettår hvorledes fellesutgiftene skal fordeles mellom delegasjonene.

Artikkel 59 (5)

Plenarforsamlingen fastsetter rådets arbeidsordning. Beslutning om vedtagelse av arbeidsordningen eller om endringer i denne krever to tredjedels flertall blant rådets valgte medlemmer.

Nordisk ministerråd (5)

Artikkel 60 (5,2)

I Nordisk Ministerråd samarbeider de nordiske lands regjeringer.

Færøyenes og Grønlands landsstyret samt Ålands landskapsstyrelse deltar i ministerrådets arbeid.

Ministerrådet treffer beslutninger i den utstrekning som angis i denne og andre avtaler mellom de nordiske land. Også i andre samarbeidsspørsmål forestår ministerrådet samarbeidet mellom de nordiske lands regjeringer og mellom regjeringene og Nordisk Råd.

Artikkel 61 (5,1,2,8)

Medlemmer av regjering, landsstyre eller landskapsstyrelsen kan i unntakstilfelle være representert på møter av befullmektiget, dog må minst tre av landene være representert av regjeringsmedlemmer.

Statsministrene har ansvaret for den overordnede samordning av nordiske samarbeidsspørsmål. De bistås av et utpekt regjeringsmedlem i hvert land (samarbeidsminister) og en statssekretær eller embetsmann (medlem av den nordiske samarbeidskomiteen).

Formannskapet roterer mellom de nordiske lands regjeringer i henhold til en nærmere avtale. Formannskapet har ansvaret for å samordne det nordiske regjeringssamarbeidet og for å ta de nødvendige initiativ. Formannskapet leder arbeidet i Ministerrådet, i andre ministermøter og ved regjeringenes rådslagninger om europeiske og andre internasjonale spørsmål på alle nivåer.

Ministerrådet bistås i sin virksomhet av embetsmannskomiteer og av Ministerrådets sekretariat.

Artikkel 62 (5)

Ministerrådet er beslutningsdyktig når alle landene er representert i ministerrådet. I spørsmål som utelukkende angår visse land, behøver dog bare disse land å være representert.

Hvert land har én stemme i ministerrådet.

Ministerrådets beslutninger skal være enstemmige. I prosedyrespørsmål treffes beslutning dog med enkelt flertall av dem som avgir stemme, og ved stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Stemmeunntakelse er ikke til hinder for at beslutning fattes.

Artikkel 63 (5,2,8)

Ministerrådets beslutninger er bindende for de enkelte land. Beslutning vedrørende spørsmål som etter et av landenes forfatning krever

godkjennelse av den folkevalgte forsamling, er dog ikke bindende for dette land før den folkevalgte forsamling har godkjent beslutningen. Hvis slik godkjennelse kreves, skal Ministerrådet underrettes om dette før Ministerrådet treffer beslutningen. Før den folkevalgte forsamlings godkjennelse foreligger, er heller ikke noe annet land bundet av beslutningen.

Beslutning truffet i overensstemmelse med denne overenskomst er bindende for Færøyene, Grønland og Åland i den utstrekning de slutter seg til beslutningen i samsvar med selvstyreordningene.

Artikkel 64 (5,6,8)

Ministerrådet skal årlig fremlegge for Nordisk Råd en beretning vedrørende det nordiske samarbeidet og en redegjørelse for planene for det fortsatte samarbeidet.

Formannskapslandets statsminister redegjør for Nordisk Råd om hovedtrekkene i samarbeidet og om regjeringenes samarbeide når det gjelder europeiske og andre internasjonale spørsmål.

Nordisk Ministerråd skal fremlegge sitt forslag til budsjett for Nordisk Råd til uttalelse.

Nordisk Råd kan foreslå endrede prioriteringer innenfor den finansielle ramme som Ministerrådet har angitt.

Med mindre det kan anføres vesentlige grunner, skal Ministerrådet følge Rådets anbefalinger når det gjelder budsjettdisposisjoner innenfor den angitte finansielle rammen.

Artikkel 65 (5)

Ministerrådet skal før hver ordinær sesjon av Nordisk Råds plenarforsamling gi rådet melding om de tiltak som er truffet i anledning av rådets rekommandasjoner og andre henvendelser. Hvis rekommandasjon eller annen henvendelse er rettet til en eller flere regjeringer, kan slik melding i stedet gis av den eller de regjeringer som rekommandasjonen eller henvendelsen er rettet til.

Artikkel 66 (5)

Ministerrådet fastsetter sin arbeidsordning.

Artikkel 67 (5)

Samråd mellom de nordiske lands regjeringer kan, foruten i ministerrådet, finne sted ved nordiske ministermøter.

Endring av avtalen (5)

Artikkel 68 (5)

Innen de kontraherende parter enes om endring i denne avtale, skal Nordisk Råd gis anledning til å uttale seg.

Sluttbestemmelser

Sluttbestemmelser til overenskomsten

23. mars 1962

Artikkel 69

Denne avtale skal ratifiseres, og ratifikasjonsdokumentene skal snarest mulig deponeres i det finske utenriksministerium.

Avtalen trer i kraft første dag i den måned som begynner nærmest etter den dag da samtlige parters ratifikasjonsdokumenter er deponert.

Artikkel 70

Ønsker noen av avtalepartene å oppsi avtalen skal skriftlig meddelelse om dette tilstilles den finske regjering som straks skal underrette de øvrige avtalepartene herom og om hvilken dag meddelelsen ble mottatt.

Oppsigelsen gjelder bare for det land som har foretatt den, og blir gyldig fra og med første dag i den måned som begynner seks måneder etter det tidspunkt den finske regjering mottok meddelelse om oppsigelsen.

Overenskomsten skal deponeres i det finske utenriksministerium, og bekreftede avskrifter skal av det finske utenriksministerium tilstilles hver enkelt avtalepart.

Til bekreftelse av dette har undertegnede befullmektigede representanter undertegnet denne avtale.

Utferdiget i Helsingfors i ett eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, som alle har lik gyldighet, den tjuetredje mars nittenhundreogsekstito.
[...]

Sluttbestemmelser til overenskomsten **13. februar 1971**

Denne avtale skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene snarest mulig deponeres i Finlands utenriksministerium.

Avtalen skal deponeres i utenriksministeriet i Finland og bekreftede avskrifter skal av det finske ministeriet sendes alle de kontraherende parter.

Avtalen trer i kraft tretti dager etter den dag da samtlige kontraherende staters ratifikasjonsdokument er deponert.

Til bekreftelse herav har undertegnede befullmektigede i København den 13. februar 1971 undertegnet denne avtale i ett eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, hvilke tekster alle har samme gyldighet.
[...]

Sluttbestemmelser til overenskomsten **11. mars 1974**

Denne avtale skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene skal snarest mulig deponeres i det finske utenriksministerium.

Avtalen skal deponeres i det finske utenriksministerium, og bekreftede avskrifter skal av det finske ministerium tilstilles hver enkelt avtalepart.

Avtalen trer i kraft tretti dager etter den dag da samtlige avtaleparters ratifikasjonsdokumenter er deponert.

Til bekreftelse herav har undertegnede befullmektigede representanter i København den 11. mars 1974 undertegnet denne avtale i ett eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, hvilke tekster alle har samme gyldighet.
[...]

Sluttbestemmelser til overenskomsten **15. juni 1983**

Denne avtale skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene snarest mulig deponeres i det finske utenriksministerium som skal overlevere bekreftede kopier av avtalen til de øvrige kontraherende parter.

Avtalen trer i kraft tretti dager etter den dag da samtlige kontraherende parters ratifikasjonsdokumenter er deponert.

Til bekreftelse herav har de undertegnede representanter som er blitt behørig bemyndiget, i Reykjavik den 15. juni 1983, undertegnet denne avtale i ett eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, hvilke tekster alle har samme gyldighet.
[...]

Sluttbestemmelser til overenskomsten **6. mai 1985**

Overenskomsten trer i kraft tretti dager etter den dag da samtlige avtaleparter har meddelt Finlands utenriksministerium at de tiltak som kreves for overenskomstens ikrafttredelse, er iverksatt.

Finlands utenriksministerium underretter de øvrige avtaleparter om tidspunktet for mottakelsen av disse meddelelser.

Originaleksemplaret til denne overenskomst deponeres hos Finlands utenriksministerium, som tilstiller de øvrige avtaleparter bekreftede kopier av overenskomsten.

Til bekreftelse av dette, har undertegnede representanter som er blitt behørig bemyndiget, undertegnet denne overenskomst.

Som fant sted i Lund den 6. mai 1985 i ett eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, hvilke tekster alle har samme gyldighet.
[...]

Sluttbestemmelser til overenskomsten

21. august 1991

Overenskomsten trer i kraft tredve dager etter den dag samtlige parter har gitt det finske utenriksdepartementet meddelelse om sin godkjenning av overenskomsten.

Det finske utenriksdepartement underretter de øvrige parter om mottagelsen av disse meddelelser og om tidspunktet for overenskomstens ikrafttreden.

Originaleksemplaret til denne overenskomsten deponeres i det finske utenriksdepartementet, som tilstiller de øvrige parter bekreftede gjenparter av det.

Til bekreftelse herav har de undertegnede befullmektigede representanter, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i Tammerfors den 21. august 1991 i ett eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, som alle har samme gyldighet.

[...]

Sluttbestemmelser til overenskomsten

18. mars 1993

Overenskomsten trer i kraft tredve dager etter den dag da samtlige avtaleparter har meddelt Finlands utenriksministerium at overenskomsten er godkjent.

Finlands utenriksministerium underretter de øvrige avtaleparter om mottagelsen av disse meddelelser og om tidspunktet for overenskomstens ikrafttreden.

Originaleksemplaret til denne overenskomst deponeres hos Finlands utenriksministerium, som tilstiller de øvrige avtaleparter bekreftede gjenparter.

Til bekreftelse av dette har de behørig befullmektigede representanter undertegnet denne overenskomst.

Som fant sted i Helsingfors den 18. mars 1993 i ett eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, som alle har samme gyldighet.

[...]

Sluttbestemmelser til overenskomsten

29. september 1995

Overenskomsten trer i kraft femten dager etter den dag da samtlige avtaleparter har meddelt Finlands utenriksministerium at overenskomsten er godkjent.

Finlands utenriksministerium underretter de øvrige avtaleparter om mottakelsen av disse meddelelser, og om tidspunktet for overenskomstens ikrafttredelse.

Originaleksemplaret til denne overenskomst deponeres hos Finlands utenriksministerium, som tilstiller de øvrige avtaleparter bekreftede gjenparter.

Til bekreftelse av dette har de behørig befullmektigede representanter undertegnet denne overenskomst.

Som fant sted i København den 29. september 1995 i ett eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, som alle har samme gyldighet.

[...]

Fotnoter

- 1 Opprinnelig ordlyd ble endret i 1974.
- 2 Opprinnelig ordlyd ble endret i 1983.
- 3 Artiklene tilkom 1974.
- 4 Opprinnelig ordlyd ble endret i 1971.
- 5 Artiklene tilkom 1971.
- 6 Ny ordlyd 1985.
- 7 Ny ordlyd 1991.
- 8 Ny ordlyd 1993.
- 9 Ny ordlyd 1995.

Nordisk ministerråd
Nordens Hus
Ved Stranden 18
DK-1061 København K
www.norden.org